Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1130/2009

av den 24 november 2009

om fastställande av gemensamma tillämpningsföreskrifter för kontroll av användningen av eller bestämmelsen för varor från intervention

(kodifierad version)

(EUT L 310, 25.11.2009, s. 5)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1333/2013 av den 13 december 2013	L 335	8	14.12.2013

▼B

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1130/2009

av den 24 november 2009

om fastställande av gemensamma tillämpningsföreskrifter för kontroll av användningen av eller bestämmelsen för varor från intervention

(kodifierad version)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (”enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden”) ([1]), särskilt artikel 43 f jämförd med artikel 4, och

av följande skäl:

(1) Rådets förordning (EG) nr 3002/92 av den 16 oktober 1992 om fastställande av gemensamma tillämpningsföreskrifter för kontroll av användningen av eller bestämmelsen för varor från intervention ([2]) har ändrats flera gånger ([3]) på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.

(2) Förordning (EG) nr 1234/2007 föreskriver att intervention ska tillämpas.

(3) Vissa varor som tagits ut från intervention kan bli föremål för en särskild användning eller bestämmelse. Ett kontrollsystem bör därför inrättas för att säkerställa att det inte förekommer några avvikelser med hänsyn till sådana varors användning eller bestämmelse.

(4) Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ([4]), bör tillämpas då två eller flera medlemsstater deltar i kontrollen.

(5) Förutom tullmyndigheter måste andra myndigheter utses som behöriga att utfärda kontrollexemplar T 5 och att kontrollera interventionsvarors användning eller bestämmelse.

(6) För att säkerställa en lika behandling av försäljningar från interventionslager till nedsatt pris och jämförbara system genom vilka stöd och i synnerhet exportbidrag beviljas, och för att säkerställa likvärdig behandling av aktörer i medlemsstaterna, för att underlätta återvinningen av ekonomiska förmåner som beviljats felaktigt är det lämpligt att stadga att ett belopp ska betalas som motsvarar värdet av den säkerhet som felaktigt frisläppts.

([1]) EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.
([2]) EGT L 301, 17.10.1992, s. 17.
([3]) Se bilaga I.
([4]) EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

▼B

(7) För att förenkla och effektivisera bör det fastställas att kontrollexemplar T 5 efter kontroll ska sändas direkt till den myndighet som innehar säkerheten. Om två eller flera medlemsstater deltar ska kontrollexemplar T 5 sändas direkt av varje medlemsstat till den myndighet som innehar säkerheten.

(8) För att förenkla administrationen är det önskvärt att ett smidigare system införs än systemet med kontrollexemplaret vid export i enlighet med artiklarna 412–442a i förordning (EEG) nr 2454/93, där det fastställs att inga formaliteter behövs vid gränstullmyndigheten för transporter som påbörjas inom gemenskapen och avslutas utanför den.

(9) I vissa fall säljs interventionsvaror till ett pris som beräknas med hänsyn tagen till exportbidragets storlek för tredjeländer eller ett visst tredjeland. Det berättigade exportbidragsbeloppet dras därför av från försäljningspriset.

(10) För att säkerställa att transaktionen genomförs på rätt sätt ska en säkerhet ställas. Storleken på denna säkerhet beräknas med hänsyn tagen till olika faktorer vad avser den berörda transaktionen, i synnerhet risken för snedvridning av handeln och aktörernas totala fullgörande av sina åtaganden.

(11) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

1. Utan att det påverkar de särskilda undantagen i gemenskapens bestämmelser för vissa jordbruksprodukter, ska de gemensamma tillämpningsföreskrifterna i denna förordning gälla vid kontroll av användningen eller bestämmelsen i fråga om varor som tagits ut från ett interventionslager enligt artikel 25 i förordning (EG) nr 1234/2007, där sådana varor är föremål för en specifik användning eller bestämmelse.

2. I denna förordning avses med *avsända* att skicka varor från en medlemsstat till en annan och med *exportera* att skicka varor från en medlemsstat till en bestämmelse utanför gemenskapens tullområde.

▼B

3. Vid tillämpning av denna förordning ska den ekonomiska unionen mellan Belgien och Luxemburg (EUBL) betraktas som en enda medlemsstat.

Artikel 2

1. De utsedda kontrollorganen, nedan kallade *behöriga kontrollmyndigheter,* ska kontrollera de varor som avses i artikel 1, från det att varorna tagits ut från ett interventionslager tills beslutet om användningen eller bestämmelsen styrkts, genom att undersöka dem och genom att granska räkenskaper och dokument.

För att undvika varje diskriminering på grundval av varornas ursprung, ska varje medlemsstat utse ett enda organ för kontroll av användningen eller bestämmelsen för varje enskild åtgärd eller delåtgärd, oavsett varornas ursprung (gemenskapsursprung eller nationellt ursprung).

2. Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa att den kontroll som avses i punkt 1 genomförs och att interventionsvarorna inte byts ut mot andra varor.

Dessa åtgärder ska särskilt innebära att

a) företag som köper, säljer, lagrar, transporterar, lastar om, packar om, bereder eller bearbetar interventionsvaror eller bearbetade interventionsvaror eller på annat sätt sysslar med dessa, är skyldiga att underkasta sig den inspektion eller övervakning som anses behövlig och att hålla en bokföring som möjliggör nödvändiga kontroller,

b) de varor som avses i a ska lagras och transporteras åtskilda från andra varor så att de kan identifieras.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtas till följd av denna punkt.

3. Det förfarande med kontrollexemplar T 5 som avses i artikel 912a.2 i förordning (EEG) nr 2454/93, ska tillämpas då den kontroll som avses i punkt 1 i denna artikel helt eller delvis ska utföras

a) i en annan medlemsstat än den där varorna togs ut från ett interventionslager, eller

b) i en annan medlemsstat än den där säkerheten ställdes.

▼B

Kontrollexemplar T 5 ska utfärdas och användas i överensstämmelse med bestämmelserna i förordning (EEG) nr 2454/93 om inte något annat föreskrivs i denna förordning.

4. Ett säljande interventionsorgan, som i enlighet med artikel 3.1 inte utfärdar kontrollexemplar T 5, ska utfärda en uttagsorder. En medlemsstat får tillåta att utdrag av en uttagsorder utfärdas.

Vid tillämpningen av denna förordning avses med *interventionsorgan* och *organ* utbetalande organ eller interventionsorgan.

Uttagsordern eller utdraget ska visas upp av berörd person för den behöriga kontrollmyndigheten.

Artikel 3

1. Det kontrollexemplar T 5 som avses i artikel 2.3 ska utfärdas

a) av det säljande interventionsorganet om interventionsvarorna ska avsändas till en annan medlemsstat i samma tillstånd som de befann sig i då de togs ut från interventionslagret, nedan kallat *oförändrat tillstånd*, eller

b) av den behöriga kontrollmyndigheten, om interventionsvarorna avsänds efter bearbetning till en annan medlemsstat, eller

c) av den tullmyndighet där varorna avsänds mot uppvisande av

i) en uttagsorder som utfärdats av interventionsorganet, om interventionsvarorna förs ut i oförändrat tillstånd och ska passera genom en eller flera medlemsstater,

ii) ett kontrollexemplar, som utfärdats av den behöriga kontrollmyndigheten och som bekräftar att bearbetningen av varorna kontrollerats, om interventionsvarorna förs ut efter bearbetning och ska passera genom en eller flera andra medlemsstaters territorium.

Om varor, i enlighet med artikel 39 i förordning (EG) nr 1234/2007, lagras i en annan medlemsstat än den där det säljande interventionsorganet är beläget, ska detta organ utfärda kontrollexemplar T 5 eller låta någon annan utfärda det på organets ansvar.

Medlemsstaterna får

a) tillåta att kontrollexemplar T 5 utfärdas av en därtill utsedd myndighet i stället för av det säljande interventionsorganet,

▼B

b) besluta att de lagerhållare som är behöriga att lagra interventionsvaror får utfärda kontrollexemplar T 5 på interventionsorganets ansvar. Behörighet ska ges till lagerhållare i enlighet med artikel 912g i förordning (EEG) nr 2454/93, i tillämpliga delar.

I dessa fall krävs uppvisande av uttagsordern för utfärdandet.

2. Den uttagsorder och det kontrollexemplar som avses i punkt 1 ska vara försedda med ordningsnummer och innehålla

a) en varubeskrivning enligt anvisningarna i ruta 31 i det kontrollexemplar T 5 som avses i artikel 2.3, och vid behov andra upplysningar som behövs för kontrollen,

b) antalet förpackningar, deras typ, märkning och numrering,

c) varornas brutto- och nettomassa,

d) en hänvisning till tillämplig förordning,

e) de upplysningar som ska anges i rutorna 104 och 106 på kontrollexemplar T 5, däribland numret på det kontrakt som användes då varorna såldes av interventionsorganet.

Kontrollexemplaret ska upplysa om numret på kontrollexemplar T 5 eller på uttagsordern.

Uttagsordern och kontrollexemplaret ska förvaras av den tullmyndighet varifrån varorna sändes iväg.

3. Berörd person ska fylla i ett original och två kopior av kontrollexemplar T 5. Den myndighet som utfärdar T 5 ska behålla en kopia och sända en kopia för kännedom till den myndighet som tagit emot säkerheten enligt artikel 5.

4. Originalet av T 5 ska sändas tillbaka till berörd person eller hans representant, som därefter ska visa upp det för den behöriga kontrollmyndigheten i bestämmelsemedlemsstaten för varorna eller i den stat där de ska användas.

5. Originalet av T 5 ska återsändas direkt till det organ som innehar säkerheten enligt artikel 5 sedan det undertecknats av den behöriga kontrollmyndigheten i bestämmelsemedlemsstaten för varorna eller i den stat där de ska användas.

Berörd person ska i ruta B i T 5 uppge fullständiga uppgifter om namn på och adress till det organ som innehar säkerheten.

▼B

6. Om endast en del av de varor som anges i kontrollexemplar T 5 uppfyller de föreskrivna kraven ska den behöriga myndigheten ange den mängd varor som uppfyller kraven och det eller de datum då detta ägde rum under ”Kontroll av användningen eller bestämmelsen” i kontrollexemplar T 5.

Artikel 4

Som bevis på att kontrollen enligt artikel 2.1 genomförts krävs följande dokument:

a) För varor som tagits ut från ett interventionslager och vars användning eller bestämmelse kontrollerats av myndigheten i en enda medlemsstat, krävs de dokument som beslutats av den medlemsstaten.

b) För varor vars användning eller bestämmelse har kontrollerats av myndigheterna i en eller flera andra medlemsstater än den stat där varorna togs ut från interventionslagret, krävs alla de kontrollexemplar T 5, vidimerade och påskrivna av de behöriga kontrollmyndigheterna, som utfärdats för kontroll av användningen eller bestämmelsen.

c) För varor vars användning eller bestämmelse kontrollerats av myndigheterna i både den medlemsstat där varorna togs ut från interventionslagret och i en eller flera andra medlemsstater, krävs de dokument som anges i både a och b.

d) För varor för vilka exportformaliteterna och export från gemenskapens tullområde ägde rum i den medlemsstat där slutbearbetningen skedde och där säkerheten ställdes, krävs det eller de dokument som den medlemsstaten fastslagit som bevis för export, och de dokument som anges i a eller b, om dessa rör bearbetningen.

Artikel 5

1. Om en säkerhet krävs för att säkra den riktiga användningen eller bestämmelsen av de varor som avses i artikel 1, ska den ställas innan varorna övertas. Säkerheten ska ställas till

a) interventionsorganet i den medlemsstat där varorna ska bearbetas eller där bearbetning ska påbörjas, då varorna är avsedda att bearbetas eller att först bearbetas och sedan exporteras,

b) det säljande interventionsorganet, i övriga fall.

▼B

2. Ett interventionsorgan som tar emot en säkerhet, och som inte ligger i samma medlemsstat som det säljande interventionsorganet, ska omgående skriftligen underrätta detta organ om följande:

a) Numret på den tillämpliga förordningen.

b) Datumet eller numret på anbudet eller försäljningen.

c) Kontraktsnumret.

d) Köparens namn.

e) Säkerhetsbeloppet i euro.

f) Varan.

g) Varukvantiteten.

h) Datumet då säkerheten ställdes.

i) Användningen och bestämmelsen (vid behov).

Det säljande interventionsorganet ska kontrollera uppgifterna om säkerheten.

Artikel 6

1. Om det fastställs, sedan den säkerhet som avses i artikel 5 helt eller delvis frisläpps, att varorna helt eller delvis inte nått föreskriven användning eller bestämmelseort, ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat där säkerheten har frisläppts, i enlighet med artikel 9.1 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 ([1]), kräva att den berörda aktören betalar ett belopp som motsvarar värdet av den säkerhet som skulle ha förverkats om försummelsen hade beaktats innan säkerheten frisläpptes. Till detta belopp ska läggas ränta beräknad från dagen för säkerhetens frisläppande till dagen före betalningsdatum.

Den behöriga myndighetens mottagande av det belopp som avses i första stycket ska utgöra återvinning av den orättmätigt beviljade ekonomiska förmånen.

2. Betalning ska verkställas inom 30 dagar från dagen för mottagande av betalningsanmodan.

Om tidsfristen för betalning inte respekteras får medlemsstater besluta att det belopp som ska erhållas i stället för betalning ska dras från senare utbetalningar till den berörda aktören.

([1]) EUT L 209, 11.8.2005, s. 1.

▼B

3. Räntesatsen ska beräknas i enlighet med bestämmelser i nationell lag men får inte understiga den räntesats som tillämpas för återvinning av nationella belopp.

Ingen ränta ska tas ut, eller på sin höjd endast ett belopp som ska bestämmas av medlemsstaten och som motsvarar den felaktiga förmånen, om frisläppandet av säkerheten var ett misstag av den behöriga myndigheten.

4. Medlemsstater får avstå från att kräva sådan betalning som avses i punkt 1 om beloppet inte överstiger 60 euro, förutsatt att sådana fall enligt nationell lag är underkastade liknande regler.

5. De belopp som drivs in i enlighet med punkt 1 ska betalas till det utbetalande organet och av detta bokföras som intäkter för Europeiska garantifonden för jordbruket (EUGJ) den månad de tas emot.

Artikel 7

1. Om de föreskrivna villkoren för varornas användning eller bestämmelse inte kan följas på grund av *force majeure*, ska myndigheten i den medlemsstat där säkerheten ställdes eller, om det inte ställdes någon säkerhet, myndigheten i den medlemsstat där varorna togs ut från interventionslagret, på berörd persons begäran besluta

a) att den fastslagna tidsfristen för transaktionen ska förlängas så mycket som kan behövas med hänsyn till de åberopade omständigheterna, eller

b) att kontrollen ska anses vara genomförd då varorna definitivt gått förlorade.

I de fall av *force majeure* då de åtgärder som avses i a och b inte är tillräckliga, ska den behöriga myndigheten meddela detta till kommissionen, som får besluta om nödvändiga åtgärder i enlighet med det förfarande som avses i artikel 195 i förordning (EG) nr 1234/2007.

2. Begäran enligt punkt 1 ska göras inom 30 dagar från det att berörd person fick information om att omständigheter hade uppkommit som pekade på att *force majeure* möjligen kunde föreligga men inom den frist som anges i den särskilda förordning som gäller framläggande av bevis för säkerhetens frisläppande.

3. Berörd person ska tillhandahålla bevis för de omständigheter som utgör *force majeure*.

▼B

KAPITEL II

VAROR MED FASTSTÄLLD ANVÄNDNING ELLER SÄRSKILD BESTÄMMELSE INOM GEMENSKAPEN

Artikel 8

1. Villkoren för användning och bestämmelse ska anses vara uppfyllda då följande är fastställt:

a) Att varor som ska bearbetas eller arbetats samman med andra varor, vilka båda kategorier av åtgärder nedan kallas *bearbetning*, har bearbetats eller arbetats samman med andra varor.

b) Att varor som ska säljas för direkt konsumtion som koncentrerade varor, har koncentrerats, förpackats för detaljhandelsförsäljning och övertagits av detaljhandeln.

c) Att varor som ska konsumeras av vissa institutioner eller organisationer, av armén eller liknande, har levererats till och övertagits av dessa.

Dessutom ska det vid behov fastställas att åtgärderna enligt a, b och c har genomförts inom den fastslagna tidsfristen.

2. Kraven i punkt 1 a, b och c ska utgöra sådana grundläggande krav som avses i artikel 20 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 ([1]).

Artikel 9

1. Rutorna 103, 104, 106 och 107 under ”Ytterligare upplysningar” ska fyllas i då kontrollexemplar T 5 används.

Rutorna 104 och 106 ska fyllas i i enlighet med tillämplig förordning.

Ruta 106 ska även innehålla numret på det kontrakt som användes då varorna såldes av interventionsorganet och numret på uttagsordern, vid behov.

Ruta 107 ska innehålla numret på tillämplig förordning.

2. Artikel 22 ska tillämpas, i tillämpliga delar, då varorna avsänds till en tredje medlemsstat.

3. Artikel 23 ska tillämpas, i tillämpliga delar, då två eller flera moment följer på varandra i samma medlemsstat.

([1]) EGT L 205, 3.8.1985, s. 5.

▼B

Artikel 10

De bevis som anges i artikel 4 ska krävas för frisläppande av säkerheten.

Artikel 11

Om kontrollexemplar T 5 inte kommit in till det organ som avses i artikel 3.5 inom tre månader

a) efter utgången av fristen som fastställts för fullbordandet av den aktuella transaktionen, eller

b) efter utfärdandet, om ingen frist fastställts,

och detta beror på omständigheter utanför berörd persons kontroll, får den senare lämna in en ansökan hos de behöriga myndigheterna om erkännande av andra dokument som likvärdiga om grunderna för en sådan ansökan anges och bakomliggande dokument visas upp. De sistnämnda ska hänvisa till kontrollexemplar T 5, innehålla en bekräftelse från den behöriga kontrollmyndighet som kontrollerade användningen av varorna eller ansvarade för att detta blev gjort, om att den angivna användningen följts, och ange vilken dag villkoren för användningen eller bestämmelsen har uppfyllts.

KAPITEL III

VAROR SOM FÖRS UT FRÅN GEMENSKAPEN I OFÖRÄNDRAT TILLSTÅND

Artikel 12

1. Föreskrivet krav beträffande bestämmelse ska anses uppfyllt då något av följande gäller:

a) Varorna har lämnat gemenskapens tullområde i oförändrat tillstånd. Vid tillämpning av denna förordning ska varorna anses ha lämnat gemenskapens tullområde om de är avsedda uteslutande för konsumtion ombord på en borr- eller utvinningsplattform, inbegripet ett arbetsställe som betjänar en sådan plattform. Plattformen eller arbetsstället ska befinna sig på den europeiska kontinentalsockeln eller på kontinentalsockeln i den icke-europeiska delen av gemenskapen, utanför en zon på tre nautiska mil räknat från den baslinje som används för att bestämma medlemsstaternas territorialvatten.

b) Varorna har nått sin bestämmelse i enlighet med artikel 33.1 i kommissionens förordning (EG) nr 612/2009 ([1]).

([1]) EGT L 186, 17.7.2009, s. 1.

▼B

c) Varorna har placerats i ett proviantlager som godkänts i enlighet med artikel 37 i förordning (EG) nr 612/2009.

d) Varorna har tullklarerats och släppts för övergång till fri konsumtion i det tredjeland som de skulle föras in till.

Dessutom ska det vid behov fastställas att åtgärderna enligt a–d har genomförts inom den fastslagna tidsfristen.

2. De krav som fastställs i punkt 1 a–d, är primära krav enligt artikel 20 i förordning (EEG) nr 2220/85, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 16.2 i denna förordning.

3. Då varor har placerats i ett proviantlager såsom anges i punkt 1 c ska artiklarna 37–40 i förordning (EG) nr 612/2009 tillämpas med undantag för artikel 39.3, även om exportbidrag inte ska tillämpas.

4. Bestämmelserna i artikel 7.3 andra stycket i förordning (EG) nr 612/20009 ska tillämpas.

Artikel 13

1. Mottagandet av exportdeklarationen ska göras av tullmyndigheterna i den medlemsstat där varorna togs ut från interventionslagret om varorna ska föras ut i oförändrat tillstånd.

2. I exportdeklarationen och i övriga eventuellt bifogade dokument som krävs enligt gemenskapens lagstiftning ska någon, beroende på omständigheterna, av följande lydelser antecknas:

a) ”Interventionsvaror med exportbidrag – förordning (EG) nr 1130/2009”.

b) ”Interventionsvaror utan exportbidrag – förordning (EG) nr 1130/2009”.

3. Även om exportbidrag inte ska utgå för de varor som ska föras ut ska dessa, då exportdeklarationen mottagits, inte längre omfattas av artikel 23.2 i fördraget och artikel 340c.3 b i förordning (EEG) nr 2454/93 ska tillämpas för varornas omflyttning.

4. Villkoren beträffande tidsfrist och de bevis som krävs för att exportbidrag ska beviljas, är tillämpliga också för frisläppande av säkerheten.

▼B

Artikel 14

1. Rutorna 103, 104, 106, 107 och vid behov ruta 105 under ”Ytterligare upplysningar” ska fyllas i då kontrollexemplar T 5 används.

Rutorna 104 och 106 ska fyllas i i enlighet med tillämplig förordning.

Ruta 106 ska dessutom innehålla

a) numret på det kontrakt som användes då varorna såldes av interventionsorganet,

b) numret på uttagsordern.

Numret på tillämplig förordning ska antecknas i ruta 107.

2. Den behöriga myndighet som innehar säkerheten ska omgående sända en vidimerad kopia av kontrollexemplar T 5 direkt till den myndighet som ska betala ut exportbidraget då T 5, som bevis på att varorna förts ut, krävs för frisläppande av säkerheten som avses i artikel 5 och för utbetalning av exportbidraget.

Berörd person ska då göra följande anteckning i ruta 106 i kontrollexemplar T 5:

”Exportbidrag betalas ut av … (fullständiga uppgifter om namn på och adress till den myndighet som ansvarar för utbetalning av exportbidraget)”.

3. Om det varit omöjligt att hålla den 12-månadersfrist för exportbevis som krävs för att erhålla exportbidrag enligt artikel 46.2 i förordning (EG) nr 612/2009 på grund av administrativ försening vid sändandet av kontrollexemplar T 5 från den myndighet som innehar säkerheten till den myndighet som ska betala ut exportbidraget, ska det datum då säkerheten togs emot av den förstnämnda myndigheten betraktas som mottagningsdatum vid den myndighet som ska betala ut exportbidraget.

Artikel 15

1. Varor ska anses exporterade då de, direkt efter tullens mottagande av exportdeklarationen, placeras enligt något av de förfaranden som anges i artiklarna 412–442a i förordning (EEG) nr 2454/93 för transport till bestämmelseorten eller leverans till en mottagare utanför gemenskapens tullområde.

▼B

2. Den tullmyndighet som tar emot exportdeklarationen där varorna förs ut ska se till, då punkt 1 tillämpas, att en av de lydelser som anges i artikel 11.4 eller 11.5 i förordning (EG) nr 612/2009 införs i det dokument som utfärdas som exportbevis.

3. Tullmyndigheten vid exportorten får tillåta ändringar i transportkontraktet så att transporten avslutas inom gemenskapen endast om det kan slås fast

a) att den säkerhet som ställts till ett interventionsorgan för att säkra att varorna inte förs ut, inte har frisläppts, eller

b) att en ny säkerhet har ställts.

Tullmyndigheten på exportorten ska meddela den myndighet som är ansvarig för frisläppandet av säkerheten, om säkerheten frisläppts i enlighet med punkt 1 utan att varorna därefter lämnat gemenskapens tullområde inom den fastslagna tidsfristen, och så fort det är möjligt förse sistnämnda myndighet med alla nödvändiga upplysningar. I sådana fall ska säkerheten betraktas som om den frisläppts felaktigt och ett motsvarande belopp ska krävas in.

Artikel 16

1. Frisläppandet av säkerheten ska vara beroende av att det bevis som anges i artikel 4 framläggs.

Frisläppandet av säkerheten ska dessutom vara beroende av att de bevis framläggs som närmare anges i artiklarna 16 och 17 i förordning (EG) nr 612/2009

a) om varorna ska importeras till ett bestämt tredjeland, eller

b) om, i de fall då varorna ska exporteras från gemenskapen, det råder allvarliga tvivel om den verkliga bestämmelseorten.

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna får kräva ytterligare bevis som på ett tillfredsställande sätt visar att varorna faktiskt har saluförts i det importerande tredjelandet.

Om det råder allvarliga tvivel om varornas faktiska bestämmelseort, får kommissionen begära att medlemsstaterna tillämpar bestämmelserna i denna punkt.

2. Om varan ska importeras till ett bestämt tredjeland och exportbidragsbeloppet dras av från försäljningspriset, och de bevis som anges i punkt 1 inte framläggs

▼B

a) ska en del av säkerheten frisläppas om bevis framläggs för att varan har lämnat gemenskapens tullområde. Det frisläppta beloppet ska vara lika med det lägsta exportbidrag som fastställs enligt artikel 25.2 i förordning (EG) nr 612/2009 som gäller den dag då exportdeklarationen godkänns,

b) ska, utöver det belopp som avses i a, den del av säkerheten frisläppas som motsvarar skillnaden mellan det lägsta exportbidrag som avses i a och det exportbidragsbelopp som gäller den dag då exportdeklarationen till det faktiska importerande tredjelandet godkänns, förutsatt att detta belopp inte överstiger det exportbidragsbelopp som gäller för den obligatoriska bestämmelseorten, om

   i) exporten till ovannämnda tredjeland inte kunde genomföras på grund av *force majeure*,

   ii) beviset för import till det andra bestämmelselandet framläggs i enlighet med punkt 1.

Artikel 17

1. Då artiklarna 186 och 187 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ([1]) tillämpas

a) ska den säkerhet som avses i artikel 5.1 i denna förordning förverkas, om den ännu inte frisläppts,

b) ska ett belopp som motsvarar säkerheten krävas in, om säkerheten redan frisläppts.

2. Formaliteterna för att få exportbidraget ska vid tillämpningen av artiklarna 185, 186 och 187 i förordning (EEG) nr 2913/92 anses vara avslutade, och punkt 1 ska tillämpas då varor för vilka sådan säkerhet som avses i artikel 5.1 har ställts lämnar gemenskapens tullområde och förfarande för att få exportbidrag inte har avslutats.

3. Beloppet på den säkerhet som avses i punkterna 1 och 2 ska betraktas som förverkat i enlighet med artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 352/78 ([2]).

4. Berörd person ska visa inför behörig myndighet att punkt 1 har följts eller att ingen säkerhet ställts, genom att visa upp ett intyg som utfärdats av det berörda interventionsorganet.

([1]) EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.
([2]) EGT L 50, 22.2.1978, s. 1.

▼B

Artikel 18

Berörd part får enligt artikel 46.3 i förordning (EG) nr 612/2009, till behörig myndighet lämna en motiverad ansökan om att andra dokument ska betraktas som likvärdiga med kontrollexemplar T 5 om T 5, som ska bevisa att föreskrifterna om bestämmelsen enligt artikel 12.1 följts, inte kommit in till det organ som avses i artikel 3.5 inom tre månader efter utfärdandet beroende på omständigheter utanför den berörda partens kontroll.

KAPITEL IV

VAROR SOM FÖRS UT FRÅN GEMENSKAPEN EFTER BEARBETNING

Artikel 19

Föreskrifterna om användning och bestämmelse ska anses följda då kraven i artiklarna 8 och 12 är uppfyllda.

Artikel 20

Om varorna ska föras ut efter bearbetning, ska tullmyndigheternas mottagande av exportdeklarationen ske i den medlemsstat där slutbearbetningen äger rum.

Artikel 21

1. Det säljande interventionsorganet ska utfärda kontrollexemplar T 5, om varorna ska avsändas i oförändrat tillstånd för att bearbetas och därefter föras ut, och rutorna 103, 104, 106 och 107 under ”Ytterligare upplysningar” ska fyllas i.

Rutorna 104 och 106 ska innehålla de angivelser som anges i tillämplig förordning.

Ruta 106 ska även innehålla

a) numret på det kontrakt som användes då varorna såldes av interventionsorganet,

b) vid behov, numret på uttagsordern, och

c) angivelsen ”Varor från intervention som vid export omfattas av gemenskapens externa transiteringsförfarande”.

Ruta 107 ska innehålla numret på den tillämpliga förordningen.

2. Den myndighet som kontrollerar bearbetningen ska utfärda kontrollexemplar T 5 om varorna ska avsändas, efter att de bearbetats i den medlemsstat där de togs ut från interventionslagret, för vidare bearbetning och därefter export.

▼B

Under ”Ytterligare upplysningar” på kontrollexemplar T 5 ska rutorna 103, 104, 106 och 107 fyllas i.

Rutorna 104 och 106 ska innehålla de angivelser som specificeras i den tillämpliga förordningen.

Ruta 106 ska även innehålla

a) numret på det kontrakt som användes då varorna såldes av interventionsorganet, och

b) angivelsen ”Varor från intervention som vid export omfattas av gemenskapens externa transiteringsförfarande”.

Ruta 107 ska innehålla numret på den tillämpliga förordningen.

3. Kontrollexemplar T 5 ska, för de varor som ska föras ut efter bearbetning och passera genom en eller flera andra medlemsstater, utfärdas av den tullmyndighet där varorna sändes iväg mot uppvisande av ett dokument som utfärdats av den myndighet som kontrollerar bearbetningen. Det senare dokumentet ska förvaras av tullmyndigheten vid avsändningsorten.

Dokumentet ska dock inte krävas om tullmyndigheten vid avsändningsorten har kontrollerat bearbetningen.

Under rubriken ”Ytterligare upplysningar” i kontrollexemplar T 5 ska rutorna 103, 104, 106 och 107 och, vid behov, ruta 105 fyllas i.

Rutorna 104 och 106 ska innehålla de angivelser som anges i den tillämpliga förordningen.

Ruta 106 ska även innehålla

a) numret på det kontrakt som användes då varorna såldes av interventionsorganet,

b) numret på det dokument som avses i första stycket, vid behov.

Ruta 107 ska innehålla numret på den tillämpliga förordningen.

4. Den behöriga myndighet som innehar säkerheten ska omgående sända en vidimerad kopia av kontrollexemplar T 5 direkt till den myndighet som ska betala ut exportbidraget då T 5, som bevis på att varorna förts ut, krävs för frisläppande av säkerheten som avses i artikel 5 och för utbetalning av exportbidraget.

▼B

Berörd person ska då i ruta 106 i kontrollexemplar T 5 fylla i följande:

”Exportbidrag betalas ut av …” (uppgift om medlemsstat och fullständiga uppgifter om namn på och adress till den myndighet som ska betala ut exportbidraget).

Artikel 22

1. Då varor har avsänts till en annan medlemsstat för bearbetning ska den behöriga myndighet som avses i artikel 21.2 eller 21.3 vid behov utfärda ett eller flera kontrollexemplar T 5, om de bearbetade varorna ska

a) sändas till en tredje medlemsstat eller en annan medlemsstat för vidare bearbetning, eller

b) passera genom en tredje medlemsstats eller annan medlemsstats territorium för att föras ut.

Kontrollexemplar T 5 ska fyllas i med stöd av upplysningarna i originalet av T 5,

a) om första stycket a ska tillämpas i enlighet med artikel 21.2 b,

b) om första stycket b ska tillämpas, i enlighet med artikel 21.3 b.

I ruta 106 i kontrollexemplar T 5 ska dessutom anges registreringsnumret, datumet för utfärdande av originaldokumentet och namnet på den utfärdande myndigheten.

2. Den behöriga myndighet som kontrollerat verksamheten ska omgående, i de fall som avses i punkt 1, återsända de påskrivna originalen av kontrollexemplar T 5 direkt till det organ som avses i artikel 3.5 och ange, på originalet av kontrollexemplar T 5 under ”Kontroll av användning eller bestämmelse”, att varorna avsänts till en annan medlemsstat för vidare bearbetning, packning, övertagande eller export. Originalet av T 5 ska upplysa om registreringsnumret eller registreringsnumren på det eller de kontrollexemplar T 5 som upprättats för detta syfte, eller hänvisa till detta eller dessa dokument.

3. Det dokument som avses i artikel 4 a ska innehålla samma angivelser som anges i punkt 2.

▼B

Artikel 23

1. Om flera olika moment, bortsett från export, (t.ex. bearbetning, packning och övertagande) följer på varandra i samma medlemsstat, får den medlemsstaten besluta att dessa moment ska betraktas som ett enda moment. I sådana fall ska kontrollexemplar T 5 inte utfärdas förrän alla moment har avslutats.

Originalet av kontrollexemplar T 5 ska återsändas till det organ som avses i artikel 3.5 efter det att kontrollen av alla momenten är genomförd. Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att se till att denna ordning fungerar tillfredsställande.

2. Om en medlemsstat bestämmer sig för att inte följa ordningen i punkt 1, ska den behöriga myndigheten efter varje moment utfärda kontrollexemplar T 5. Behörig myndighet som kontrollerar momenten ska uppge på kontrollexemplar T 5 under ”Kontroll av användningen eller bestämmelsen” att varan har sänts vidare inom samma medlemsstat för vidare bearbetning, packning, övertagande eller export. Originalet av T 5 ska upplysa om registreringsnumret eller registreringsnumren till det eller de kontrollexemplar T 5 som upprättats för detta syfte, eller hänvisa till detta eller dessa dokument.

3. Det dokument som avses i artikel 4 a ska innehålla samma angivelser som anges i punkt 2.

Artikel 24

Artiklarna 11, 13.2, 13.3, 13.4, 14.3 och 15–18 ska tillämpas på detta kapitel.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 25

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen meddela fullständiga uppgifter om namn på och adress till de behöriga kontrollmyndigheter som avses i artikel 2.1. Kommissionen ska förmedla dessa uppgifter vidare till övriga medlemsstater.

2. Medlemsstaterna ska varje kvartal meddela kommissionen om de fall då artikel 7.1 tillämpats och närmare ange de då aktuella omständigheterna och kvantiteterna och de åtgärder som då vidtogs.

▼B

3. Medlemsstaterna ska den 1 mars och den 1 september varje år sända en lista till kommissionen med antalet ansökningar enligt artiklarna 11 eller 18. De ska, i det fall detta är känt, också upplysa om orsaken till att kontrollexemplar T 5 inte återsänts och om aktuella kvantiteter och typen av dokument som erkänts som likvärdiga.

▼M1

4. De meddelanden och anmälan av uppgifter som avses i artiklarna 2 och 7 och i denna artikel ska göras i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 792/2009 ([1]).

▼B

Artikel 26

Förordning (EEG) nr 3002/92 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 27

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

([1]) EUT L 228, 1.9.2009, s. 3.

▼B

BILAGA I

Upphävd förordning och en förteckning över dess efterföljande ändringar

Kommissionens förordning (EEG) nr 3002/92	(EGT L 301, 17.10.1992, s. 17)
Kommissionens förordning (EEG) nr 75/93	(EGT L 11, 19.1.1993, s. 5)
Kommissionens förordning (EEG) nr 1938/93	(EGT L 176, 20.7.1993, s. 12)
Kommissionens förordning (EEG) nr 770/96	(EGT L 104, 27.4.1996, s. 13)

▼B

BILAGA II

Jämförelsetabell

Förordning (EEG) nr 3002/92	Denna förordning
Artikel 1.1 och 1.2	Artikel 1.1 och 1.2
Artikel 1.3	—
Artikel 1.4	Artikel 1.3
Artikel 2.1 första och andra styckena	Artikel 2.1 första och andra styckena
Artikel 2.1 tredje stycket	—
Artikel 2.2 första stycket inledningsfrasen och första och andra strecksatserna	Artikel 2.2 första stycket
Artikel 2.2 andra stycket inledningsfrasen	Artikel 2.2 andra stycket inledningsfrasen
Artikel 2.2 andra stycket första strecksatsen	Artikel 2.2 andra stycket a
Artikel 2.2 andra stycket andra strecksatsen	Artikel 2.2 andra stycket b
Artikel 2.2 tredje stycket	Artikel 2.2 tredje stycket
Artikel 2.3 första stycket inledningsfrasen	Artikel 2.3 första stycket inledningsfrasen
Artikel 2.3 första stycket första strecksatsen	Artikel 2.3 första stycket a
Artikel 2.3 första stycket andra strecksatsen	Artikel 2.3 första stycket b
Artikel 2.3 andra stycket	Artikel 2.3 andra stycket
Artikel 2.4 första stycket	Artikel 2.4 första stycket
—	Artikel 2.4 andra stycket
Artikel 2.4 andra stycket	Artikel 2.4 tredje stycket
Artikel 3.1 a första stycket inledningsfrasen	Artikel 3.1 första stycket inledningsfrasen
Artikel 3.1 a första stycket första strecksatsen	Artikel 3.1 första stycket a
Artikel 3.1 a första stycket andra strecksatsen	Artikel 3.1 första stycket b
Artikel 3.1 a första stycket tredje strecksatsen inledningsfrasen	Artikel 3.1 första stycket c inledningsfrasen
Artikel 3.1 a första stycket tredje strecksatsen första understrecksatsen	Artikel 3.1 första stycket c i
Artikel 3.1 a första stycket tredje strecksatsen andra understrecksatsen	Artikel 3.1 första stycket c ii
Artikel 3.1 a andra stycket	Artikel 3.1 andra stycket
Artikel 3.1 a tredje stycket inledningsfrasen	Artikel 3.1 tredje stycket inledningsfrasen

▼B

Förordning (EEG) nr 3002/92	Denna förordning
Artikel 3.1a tredje stycket första strecksatsen	Artikel 3.1 tredje stycket a
Artikel 3.1 a tredje stycket andra strecksatsen	Artikel 3.1 tredje stycket b
Artikel 3.1 a fjärde stycket	Artikel 3.1 fjärde stycket
Artikel 3.1 b första stycket inledningsfrasen	Artikel 3.2 första stycket inledningsfrasen
Artikel 3.1 b första stycket första strecksatsen	Artikel 3.2 första stycket a
Artikel 3.1 b första stycket andra strecksatsen	Artikel 3.2 första stycket b
Artikel 3.1 b första stycket tredje strecksatsen	Artikel 3.2 första stycket c
Artikel 3.1 b första stycket fjärde strecksatsen	Artikel 3.2 första stycket d
Artikel 3.1 b första stycket femte strecksatsen	Artikel 3.2 första stycket e
Artikel 3.1 b andra stycket	Artikel 3.2, andra stycket
Artikel 3.1 b tredje stycket	Artikel 3.2 tredje stycket
Artikel 3.1 c	Artikel 3.3
Artikel 3.1 d	Artikel 3.4
Artikel 3.2	Artikel 3.5
Artikel 3.3	Artikel 3.6
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5.1 inledningen	Artikel 5.1 inledningen
Artikel 5.1 första strecksatsen	Artikel 5.1 a
Artikel 5.1 andra strecksatsen	Artikel 5.1 b
Artikel 5.2 första stycket inledningen	Artikel 5.2 första stycket inledningen
Artikel 5.2 första stycket första strecksatsen	Artikel 5.2 första stycket a
Artikel 5.2 första stycket andra strecksatsen	Artikel 5.2 första stycket b
Artikel 5.2 första stycket tredje strecksatsen	Artikel 5.2 första stycket c
Artikel 5.2 första stycket fjärde strecksatsen	Artikel 5.2 första stycket d
Artikel 5.2 första stycket femte strecksatsen	Artikel 5.2 första stycket e

▼B

Förordning (EEG) nr 3002/92	Denna förordning
Artikel 5.2 första stycket sjätte strecksatsen	Artikel 5.2 första stycket f
Artikel 5.2 första stycket sjunde strecksatsen	Artikel 5.2 första stycket g
Artikel 5.2 första stycket åttonde strecksatsen	Artikel 5.2 första stycket h
Artikel 5.2 första stycket nionde strecksatsen	Artikel 5.2 första stycket i
Artikel 5.2 andra stycket	Artikel 5.2 andra stycket
Artikel 5a	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 8
Artikel 8.1 första stycket	Artikel 9.1 första stycket
Artikel 8.1 andra stycket	Artikel 9.1 andra stycket
Artikel 8.1 tredje stycket inledningsfrasen och första och andra strecksatserna	Artikel 9.1 tredje stycket
Artikel 8.1 fjärde stycket	Artikel 9.1 fjärde stycket
Artikel 8.2 och 8.3	Artikel 9.2 och 9.3
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 10 inledningsfrasen	Artikel 11 inledningsfrasen
Artikel 10 första strecksatsen	Artikel 11 a
Artikel 10 andra strecksatsen	Artikel 11 b
Artikel 10 sista delen	Artikel 11 sista delen
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12.1	Artikel 13.1
Artikel 12.2 inledningsfrasen	Artikel 13.2 inledningsfrasen
Artikel 12.2 första strecksatsen	Artikel 13.2 a
Artikel 12.2 andra strecksatsen	Artikel 13.2 b
Artikel 12.3	Artikel 13.3
Artikel 12.4	Artikel 13.4
Artikel 13.1 första stycket	Artikel 14.1 första stycket
Artikel 13.1 andra stycket	Artikel 14.1 andra stycket
Artikel 13.1 tredje stycket inledningsfrasen	Artikel 14.1 tredje stycket inledningsfrasen
Artikel 13.1 tredje stycket första strecksatsen	Artikel 14.1 tredje stycket a

▼B

Förordning (EEG) nr 3002/92	Denna förordning
Artikel 13.1 tredje stycket andra strecksatsen	Artikel 14.1 tredje stycket b
Artikel 13.1 fjärde stycket	Artikel 14.1 fjärde stycket
Artikel 13.2	Artikel 14.2
Artikel 13.3	Artikel 14.3
Artikel 14.1 och 14.2	Artikel 15.1 och 15.2
Artikel 14.3 första stycket inledningsfrasen	Artikel 15.3 första stycket inledningsfrasen
Artikel 14.3 första stycket första strecksatsen	Artikel 15.3 första stycket a
Artikel 14.3 första stycket andra strecksatsen	Artikel 15.3 första stycket b
Artikel 14.3 andra stycket	Artikel 15.3 andra stycket
Artikel 15.1 första stycket inledningsfrasen	Artikel 16.1 första stycket
Artikel 15.1 första stycket sista delen	Artikel 16.1 andra stycket inledningsfrasen
Artikel 15.1 första stycket första och andra strecksatserna	Artikel 16.1 andra stycket a och b
Artikel 15.1 andra stycket	Artikel 16.1 tredje stycket
Artikel 15.1 tredje stycket	Artikel 16.1 fjärde stycket
Artikel 15.2 inledningsfrasen	Artikel 16.2 inledningsfrasen
Artikel 15.2 a	Artikel 16.2 a
Artikel 15.2 b inledande delen	Artikel 16.2 b inledande delen
Artikel 15.2 b första strecksatsen	Artikel 16.2 b i
Artikel 15.2 b andra strecksatsen	Artikel 16.2 b ii
Artikel 16.1 inledningsfrasen	Artikel 17.1 inledningsfrasen
Artikel 16.1 första strecksatsen	Artikel 17.1 a
Artikel 16.1 andra strecksatsen	Artikel 17.1 b
Artikel 16.2	Artikel 17.2
Artikel 16.3	Artikel 17.3
Artikel 16.4	Artikel 17.4
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19
Artikel 19	Artikel 20

▼B

Förordning (EEG) nr 3002/92	Denna förordning
Artikel 20.1 första stycket	Artikel 21.1 första stycket
Artikel 20.1 andra stycket	Artikel 21.1 andra stycket
Artikel 20.1 tredje stycket inledningsfrasen	Artikel 21.1 tredje stycket inledningsfrasen
Artikel 20.1 tredje stycket första strecksatsen	Artikel 21.1 tredje stycket a
Artikel 20.1 tredje stycket andra strecksatsen	Artikel 21.1 tredje stycket b
Artikel 20.1 tredje stycket tredje strecksatsen	Artikel 21.1 tredje stycket c
Artikel 20.1 fjärde stycket	Artikel 21.1 fjärde stycket
Artikel 20.2 a	Artikel 21.2 första stycket
Artikel 20.2 b första stycket	Artikel 21.2 andra stycket
Artikel 20.2 b andra stycket	Artikel 21.2 tredje stycket
Artikel 20.2 b tredje stycket inledningsfrasen	Artikel 21.2 fjärde stycket inledningsfrasen
Artikel 20.2b tredje stycket första strecksatsen	Artikel 21.2 fjärde stycket a
Artikel 20.2 b tredje stycket andra strecksatsen	Artikel 21.2 fjärde stycket b
Artikel 20.2 b fjärde stycket	Artikel 21.2 femte stycket
Artikel 20.3 a	Artikel 21.3 första och andra styckena
Artikel 20.3 b första stycket	Artikel 21.3 tredje stycket
Artikel 20.3 b andra stycket	Artikel 21.3 fjärde stycket
Artikel 20.3 b tredje stycket inledningsfrasen	Artikel 21.3 femte stycket inledningsfrasen
Artikel 20.3 b tredje stycket första strecksatsen	Artikel 21.3 femte stycket a
Artikel 20.3 b tredje stycket andra strecksatsen	Artikel 21.3 femte stycket b
Artikel 20.3 b fjärde stycket	Artikel 21.3 sjätte stycket
Artikel 20.4	Artikel 21.4
Artikel 21.1 första stycket inledningsfrasen	Artikel 22.1 första stycket inledningsfrasen
Artikel 21.1 första stycket första strecksatsen	Artikel 22.1 första stycket a

▼B

Förordning (EEG) nr 3002/92	Denna förordning
Artikel 21.1 första stycket andra strecksatsen	Artikel 22.1 första stycket b
Artikel 21.1 första stycket avslutande orden	Artikel 22.1 första stycket avslutande orden
Artikel 21.1 andra stycket inledningsfrasen	Artikel 22.1 andra stycket inledningsfrasen
Artikel 21.1 andra stycket första strecksatsen	Artikel 22.1 andra stycket a
Artikel 21.1 andra stycket andra strecksatsen	Artikel 22.1 andra stycket b
Artikel 21.1 andra stycket avslutande orden	Artikel 22.1 andra stycket avslutande orden
Artikel 21.2	Artikel 22.2
Artikel 21.3	Artikel 22.3
Artikel 22	Artikel 23
Artikel 23	Artikel 24
Artikel 24	Artikel 25
Artikel 25	—
—	Artikel 26
Artikel 26	Artikel 27
—	Bilaga I
—	Bilaga II